

ספר

שערי ישיבה גדולה

— לא —

פלפולים וביאורים בנגלה ובחסידות
מאת תלמידי ישיבה גדולה דמיאמי רבתי, הנהלתה, שלוחים ורבנים
דמדינת פלארידא ומחוצה לה בכל מקצועות התורה

ונוסף בו שיעורי ראש הישיבה
הרה"ג הרה"ח ר' יהודא ליב שפירא שליט"א
על מסכת כתובות

יוצא-לאור על-ידי

התלמידים דישיבה גדולה דמיאמי רבתי

מיאמי רבתי פלארידא

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ושבע לבריאה

1140 אלטאן ראוד

ה'ספח

צילומי כתי"ק

כ"ק אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

שמחים אנו לפרסם בזה - בפרסום ראשון - כמה צילומי כתי"ק של כ"ק אדמו"ר זי"ע:

א. מענה על שאלת הרושמים על הליקוט שי"ל לש"פ תבא תשל"א, וצילום ממה שסידרו אח"כ כהערה לפי הבנתם שעלי' מתח כ"ק אדמו"ר קו-מחיקה.

ב. מענת כ"ק אדמו"ר לחברי ועד להפצת שיחות על הצעתם בנוגע להדפסת מהדורה חדשה של הגדת רבינו עם הוספות, ובפורמט חדש.

ג. חלק מהגהה השני' על הליקוט שי"ל לש"פ משפטים תשל"ד. (נדפס אח"כ בלקו"ש חי"א ע' 89 ואילך).

ד. חלק מהגהה השני' על הליקוט שי"ל לש"פ נצבים תשל"ד.

תודתנו העמוקה נתונה לראש הישיבה הרב יהודא ליב שי' שפירא שהואיל לבזבז מאוצרו נכס יקר זה ע"מ לפרסמו לתועלת הרבים.

מפני קוצר הזמן לא עלה בידינו לפענח הכתי"ק ולבאר תוכנם, אבל ע"י עיון בלקו"ש הנ"ל בפנים וגם בה"שיחות קודש" של התוועדיות הנ"ל יוכל כל אחד להבין התוכן בעצמו. ויגעת ומצאת תאמין.

חלק מהגהה השני* על הליקוט שיצא לאור לש"פ משפטים תשל"ד.
 (נדפס אח"כ בלקו"ש חי"א ע' 89 ואילך.)
 כדאי לציין, שחלק מהכת"י על הדפים הבאים אינם של כ"ק אדמו"ר
 זי"ע, אלא של הרושמים.
 (צילומים בדפים הבאים)

* "הגהה שני" פירושה: תחלה הכניסו חברי הועד להפצת שיחות השיחה – מתוקתקת במכונת תקתוק – לכ"ק אדמו"ר להגי'. ואחר שהגי' השיחה ותיקן תיקונים, והוסיף הערות והוספות, מסרו בחזרה לחברי הועד, ואז סודרה השיחה המוגהת עם כל ההערות, בדפוס, על געלי"ס (ניירות) ארוכות, והוכנס לכ"ק אדמו"ר עוה"פ להגהה שני'. ולפעמים הוסיף הרבה תיקונים הערות והוספות, גם בפעם השני'. וכפי שרואים בהשיחה המצוב"ז.

שלפניו ?
(ג) בדברי רש"י דטעם הרציעה
הוא מכיון דאון זאת ששמעה . לא
תגוב והלך וגב . תרצע , און זאת
ששמעה . כי לי בני עבדים .
והרציעה - אינו מובן

(1) פאן 1
(2) מצורע יר. יר. כה. כה. בהכתוב
שם הלשון - תנוך ון המטהר המטהר אבל
ככל דפוס רש"י וברש"י כתיב - הוא ככמים.
וכי' במכילתא עה"פ ספרי פ' ראה קכב
(3) מכילתא עה"פ (משנאי לשון)
(4) הרע"ב כתב: "או אלו כו" ר"ל
או זה (דמהכא) תיתי לומר השמאלית ולא
השמאלית; אבל מלשון רש"י "או אינו
אז"כ כו"ל אלו - אינו יורע אינו
ח"ל כו"ל (וכו"ב) משמע דסברא לומר דהוי
של שמאל וככמים.

(5) מכילתא עה"פ (בשנאי לשון)
(6) בכמה מפרשים (מושב זקנים עה"פ
רא"ם, ריב"א, משכיל לדוד: ועוד) הקשו
דלא תגוב"ה דעשה"ד (תרו כ, ג) מירר
בגוב נפשות (ראה רש"י שם) והו"ל להבא
מלא תגוב"ה (קדשים יט, א) שמדבר
בגוב ממון [וראה חזקוני, משכיל לדוד
ועוד שהגיה דצ"ל לא תגוב"ה]
וראה רא"ם שהתיר: י"ל דה"ק און ש"
שמעה בסני לא תגוב"ה בדרך כללות שכללה
בר גם אחרת לא תגוב"ה דמיייר בממון (ש"
חז"ל בל התורה כולה נכללה בעשה"ד כמו
עכ"ל - דפוס סע"ה יא).

ועד"ז י"ל ג"כ במ"ש רש"י אח"כ "און
ששמעה על הר סיני כי לי בני עבדים"
(שאנו בעשה"ד כיא כפ' בהר (כה, טו))
- שנכלל בדיבור הראשון "אנכי גו' אשה
הוצאתי מארץ מצרים מבית עבדים", וראה
פרש"י שם: כדאי היא התוצאה שתהיה
משועבדים ל' וראה לקח טוב, חובב בתי"ש
כאן אות קכב.

וה"ל שנכלל גם בדיבור הב' "לא יהי
לך בוי" - דאן ירושלמי פ"ק וקדושין
(סוף ה"ב) "און ששמעה מהר סיני לא
יהי לך אלקים אחרים על פני ופירקה
מעלי עומ"ש וקיבלה עלי עול בוי" (אבל
בירושלמי שם "מסיים ב"ב) "און ששמעה
בה"ס כי לי בני עבדים".

(7) קדושין כב, ב.
(8) כהר שם, זה וראה לעיל הערה 6.
(9) קדושין שם, ברש"י כתיב אינו, וראה
לקמן הערה 44.

(10) בפרס ראשון ושני באו דרשות
ריב"ז ור"ש בסדר הפוך - קורם הפי'
דרי"ש ואח"כ פירושו של ריב"ז. אבל
ברוב הדפוסים הוא ככמים.

(11) לכאורה י"ל הטעם כי "והנישו אל
הדלת וגו'" בא בכתוב לפני "ורצע גו'
אנו"י. אבל אינו - כי לפי' הו"ל לרש"י
לפשו לפניו ודיבור בפ"ע על החיבות
אל הדלת או אל החוזה, ככמים.
משפטים - א

והרציעה אינו מובן

והרציעה (שם) ואלו
הוא? עשה"ד - ע"ה
(כ"ב, י"ד)

(11) א"כ

וה"ל לא להדיוח רש"י
(שם ד"ס י"ד) ורש"י

וה"ל

וה"ל

וה"ל

רש"י טפעות פירוש זה בענינו הוא כעין פעולתם וענינם של "צורר ה"

(31) ברא"ם כתב: דוחק הוא לומר ש' מפני שבתחלת שש לא מכר עצמו אלא מחמת דוחקו אינו נקרא שהלך וקנת אדון לעצמו, אבל ראה מושב. וקנים: כשמוכר עצמו בעם ראשונה, נמכר מחמת עוני, ולכן אינו קין שירצע אבל כן, וראה משכיל לידה ועוד.

(32) ובפרט שכיון שמונחותיו ומונות אשתו ובניו על האדון (רש"י כא, ג) הרי ע"ה הרגיל יש לו הכסף שקיבל בעת ש' מכר עצמו לעבד, ועוד: בעת יציאתו יעניק לו האדון כהציווי (ראה טו, יז) "הענק תעניק לו" — הרי א"א לומר שרוצה הוא לישאר עבד נגד הדוחק שהיה בעת יציאתו לחפשי.

(33) במשכיל לדוד חרץ, דאח"כ דהוה שייבא רביעה אפי' מתחלה. . . אלא מיתא לא חייב תורה אלא לנרצע לפי ששול בחטא, אבל תירוצו זה אינו מספיק (וראה ג"כ לעיל הערה 11) דלפ"ו תשאר הקושיא למה לא ירצע גם על שאר חטאים זה ששנה בחטא.

(34) וראה ג"כ במושב וקנים: "שזה לא נמכר מרשות וכו' ואעפ"י שעתה מוכר עצמו מ"מ, אינו נזחי המכירה מכירה, רק מכירה מדרת ב"מ". וכדאי שאין לענוש על ב"מ פגום לכתחילה להמכר בעבד.

(35) וראה פ"ק יתרו כ, א"א שאמר חקב"ה עשרת הדברות בדבור א', וראה צ"ח לדרך על פסטי (שם) ששמעו ישראל והבינו מפי חקב"ה עצמו, וגם כשחשבו ה' מדבר ושמעו הדברות לישראל בפעם ה' שני (רש"י שם יט, יט) וה' זה עם קולו של חקב"ה — ראה צ"ח לדרך על פרש"י (שם).

(36) וחקב"ה — קדושין (שם): און ששמעה קולי כו', וראה רא"ם וצ"ח לדרך כאן — חקב"ה על מה ששמעו בפעם הא' רק קולו של חקב"ה, ומה שלא כתב רש"י חל' ששמעה קולי (ראה לעיל הערה 32 ובשוח"ג) — י"ל מפני שבלשוננו "שמענה על הר סיני" בסתם כולל גם מה ששמעו הדבור "לא תגנוב" בפעם שני' ע"י משה כו"ל. (37) והוא א"כ קיבל ע"ע רענה "על חן ופל לאו לאו" (פרש"י שם כ, א). וראה בארוכה לקו"ש ח"ו ע' 119 ואילך.

(38) ראה שבת קל, ב: "יושב עון מקרני יום יום". (39) ראה בחובות טו, ב: שכל או"א נזקין חקב"ה פרוסתו בעתה, וזה במכירתו ר"ל —

לפיכך

הוא ש' ראה מושב. וקנים: כשמוכר עצמו בעם ראשונה, נמכר מחמת עוני, ולכן אינו קין שירצע אבל כן, וראה משכיל לידה ועוד.

פ"ק

דפ"א: ויפ"ד חקב"ה חל' חקב"ה חל' חקב"ה חל' חקב"ה חל'

ה"פ ספ"ד ופ"ד חל' חקב"ה חל' חקב"ה חל' חקב"ה חל'

י"ל

מל ענינו של ריב"ז (לאחרי שנקרא ריבן) הי' לימוד התורה, הגם שהי' פתח ההורבן, ולאחריו שאז הי' מצב של דחקות ועניות וכו', וכמדר"ל: "גמ' שנה עסק בפרקמטיא ארבעים שנה למד וארבעים שנה לימד", ולא